

Εὐχαρίστων ἐπιστολῆ πρὸς τὸν μεγάλον Γραμματικόν
 Κύριον Γεώργιον Ζαχαριαῖον, ἀντίγραφον ἐκ τοῦ ἰδιοχείρου.
 Τὴν ὑμετέραν ἀντιμωτικὴν φοβόσχητα πατρικῶς εὐχόμενος
 ὑπερήδισσε καὶ ἐπιμνηστικῶς ἐσπεύραται.

Μεταξὺ τῶν οὐκ ὀλίγων, ὅσους ὀφειλῆται καὶ γνωρίμιους ἔ-
 χον ἐν τῇ κατὰ τὸ ὄρος πάλαι διατριβῇ μου ἐπισημῶσι τὴν
 ὑμετέραν φοβόσχητα προσφιλέστατον ἔχον, καὶ ὁ τῶν χρόνων
 σαφῶς παρέστησε καὶ ὁ νῦν οὐκ ἤμιστα ἀναμνηστικῶς διὰ τοῦ καλοῦ
 ἡμεῶν χρέωματος· μάλλον δὲ καὶ οὗτος ἔστι ἀκριβεστότερον· καὶ ὅσον
 ἢ μετὰ τὸ ἐν ποσῶν παρεμνηστικῶς διάσκησις ἐπιμνηστικῶς πιστο
 ποιῆται τὴν προσηγορίαν σχέσιν καὶ γίνεται πως τὰ ὕστερα
 τῆς φιλίας ἐπὶ πρῶτον περιλήψαται. Ἐγὼ γὰρ τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνόντων
 ἐνεθυμήθημι τὸ ἐπὶ τῷ ἐνὶ τῶν δέσσει ἡμεῶν ἐπισημῶσι, καὶ ὁ δὲ ἐπισημῶσι
 τοῦ;» Ἰσομένεσται δὲ τὴν κατὰ τὴν πρὸ ἡμεῶν καὶ ἐπιμνηστικῶς ἀπὸ
 δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἐπιμνηστικῶν ἀναμνηστικῶν τὴν ἐπισημῶσι
 φιλοφρονῶν ἀγαπήσιν καὶ ταύτην μένουσαν σε διὰ παντός καὶ
 μνηστικῶν περιλήψαται καὶ ἀναμνηστικῶν καὶ ταύτην γὰρ ἐγὼ τὴν
 ἀντιμωτικὴν τῆς ψυχῆς διδασκαλίαν ἐπρεπὲν εὐθύς, ὡς ἔφαθον τὸ
 χρέωμα, νῦν ἐπιμνηστικῶς ἀναμνηστικῶς ἀνω καὶ ὑπερβόσχησι δὲ τὸ
 ῥῶσχημα σφοδρὸν ἐπιμνηστικῶς μοι τῶν ἐπιμνηστικῶν, τὸ ἐπιμνηστικῶς
 καὶ νῦν κατὰ τὸν καὶ τοῖς ἐπὶ ποσῶν ἀναμνηστικῶν, ὅτι ταύτην
 ψαυὰ τῶν ἀναμνηστικῶν τοῖς ὑπερβόσχησι δυσωπότερα
 καὶ ἐπὶ ποσῶν διαμνηστικῶν, καὶ τοῦτον οὗτος τὴν περιλήψαται
 σιν ὑποχούσται, ἢ τὸ τῶν αὐτῶν, ὅπερ καὶ οἱ τὴν ἐπιμνηστικῶν
 οἴσει, ὅταν ὁ Κύριος ἐλθῶσχη, οὗ ἢ ψυχὴ μου ἐν ταῖς περιλήψαται
 ἐστὶ διὰ παντός.

Τὰ καὶ ὑμᾶς, ὡς ἔχα, ἐξ ἂν μοι γράψετε, φανερῶν ἐπιμνηστικῶν
 περιλήψαται καὶ κατὰ καὶ σιμῶν, καὶ τίς τῶν ἀναμνηστικῶν

ἔτι δὲ μάλλον ἐπ' αὐτοῖς χαίρω, ἀκούων τε καὶ πληροφοροῦ-
 μένος, ὅτι ἐπι τούτοις τό τῆς αὐταρχίας καὶ φιλοσοφίας
 αὐτῆ εἶναι ἀγαπητῆς ἐν τῷ παρόντι βίω διακινῆται καὶ
 ἀρίστη καταστάσις ἢ κηλίς καὶ ἢ θέσις καὶ ταύτης ἀ-
 πούσης, οὐδ' ἂν ὁ κροῖου θυροφθούμενος ἐπιρρέμῃ πλοῦτος ἰα-
 νόσ εἶναι νὰ ἀναπαύσῃ τὸν ἀνθρώπον. Ὑπερ οὖν οὕτως εὐδαι-
 μονοῦντας διακινῶν ὁ Κύριος διὰ θίου, πᾶσαν αὐταρχίαν
 ἔχοντες, μετὰ τῆς τιμιωτάτης αὐτοῦ καὶ τῶν γλυκυτάτων ἐπι-
 νῶν, ἢ ἢ σπουδαία ἀνατροφή καὶ παιδεία δὲν ἀφιθάθη, ὅτι
 εἶναι ἢ πρωτὴ μέρηνα ἀπὸ ὅσας ἔχε, καθὼς εἶναι καὶ ὁ
 ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τιμιώτερος καὶ ἐπιφανεστέρος κηρός, τὸν ὁ-
 ποῖον εἰς αὐτὰ θέλει ἀφύσσει. Τὰς παρὰ τοῦ ἁγίου ἐξευχά-
 κητοῦ Δοσθεῖου ἀδελφικὰς προσήσεις ἀσμενέστατα ἐδέξαμαι
 καὶ εὐχαριστῶ, ὅτι μου μέμνηται καὶ ἀντιπέμπω τὰς ἴσας τῆ
 αὐτοῦ πανερότητι εὐλόγησαι αὐτῷ ὁ ἁγιοτάτος τὴν κατὰ τὸν
 ἐν τῷ Γαλατᾶ νόον ἐπιστάσαν τῶν ψυχῶν, ὥστε αὐτὰς ἐν γά-
 λατι διατρέψῃ τῷ τῆς σωτηρίου διδασκαλίᾳ καὶ τῷ κηρῷ
 προσάχῃ καὶ ἁγίου περισύσιν. Τὸν ὑμετέρον κηροσὴν, ἀνδρᾶ, ὡς
 ἀκούω, τιμιώτατόν τε καὶ χρησιμώτατον καὶ διὰ στόματων εὐ-
 κηῶν φερόμενον, εὐχετιῶς καταστάσεται. Τῆς ὑμετέρας προ-
 σφιλεστάτης μοιφιλότητος ἐξ ἐπιμενεστάτης καρδίας ση-
 μεῖναι δούλος τε καὶ γνήσιος φίλος, καὶ εἰς τοὺς ὀρι-
 σμούς ἔτοιμος καὶ θερμότητος ἐν κηρῷ εὐχέτης.

Ἰ. Βουγγ. " Συγγραμμα ὁ Ἄρχιεπίσκοπος
 ἀποδύματα ἰωάν. Γενιάνος, Τομ. Α' 1838, 523) ΕΥΓΕΝΙΟΣ

